

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2017

Plagiaat - ongegrond

Radboud Universiteit

---

1. Onderwerp van de klacht

Plagiaat: Overnemen van ideeën zonder bronvermelding.

2. Rapport van de commissie wetenschappelijke integriteit.

De commissie ontving de klacht op 25 september 2015 en heeft beklagden daarover geïnformeerd op 30 september 2015. De commissie heeft zich vervolgens over de ontvankelijkheid van de klacht gebogen en is tot de conclusie gekomen dat de klacht ontvankelijk is en zich leent voor inhoudelijke behandeling. Dat is betrokkenen meegedeeld op 18 november 2015. Tegelijkertijd zijn daarbij zowel klager als beklagden uitgenodigd voor een hoorzitting. Beide hoorzittingen (één voor klager, één voor gezamenlijke beklagden) werden gepland op 8 december 2015. Beklaagden werd voorts verzocht voorafgaand aan de zitting een schriftelijke reactie op de klacht te geven. De gezamenlijke reactie werd ontvangen op 27 november 2015 en op 1 december 2015 toegezonden aan klager die daarop op 10 december een inhoudelijke reactie stuurde.

Bevindingen van de commissie

De klacht van van .... (klager) betreft .... (het artikel), gepubliceerd in... (het tijdschrift) in 2014. Dit artikel is gepubliceerd door ..... (beklaagde 1 en 2) en twee medewerkers van ....(een externe organisatie). De commissie ontleent haar bevoegdheid aan de Regeling wetenschappelijke integriteit Radboud Universiteit Nijmegen en behandelt de klacht daarom alleen voor zover deze zich richt op de medewerkers van de Radboud Universiteit.

De klacht richt zich op het feit dat in dit artikel een verwijzing ontbreekt naar zijn eigen werk uit 2010, klager stelt dat in zijn werk uit 2010 het door beklagden aangetoonde verband tussen ...en ... voor het eerst is beschreven. Hij stelt voorts aan te kunnen tonen dat beklagde 1 mede door dit werk is geïnspireerd. Aldus is er zijns inziens sprake van het zonder bronvermelding overnemen van andermans ideeën en derhalve van plagiaat. Bovendien wordt hem op deze wijze de erkenning voor zijn eigen werk onthouden.

Overwegingen commissie

De commissie stelt vast dat van een schending van de wetenschappelijke integriteit in dit geval sprake zou kunnen zijn indien wordt vastgesteld dat:

a. het werk (...) van klager dermate gezaghebbend is, dat het ontbreken van een citatie gezien moet worden als een verwijtbare omissie of

b. het op zijn minst aannemelijk is dat auteurs door het werk zijn geïnspireerd tot het doen van hun eigen onderzoek.

De commissie overweegt hiertoe het volgende.

Ten aanzien van a: is het ontbreken van een citatie een verwijtbare omissie?

- De commissie merkt om te beginnen op dat in deze procedure niet de vraag voorligt naar de waarde van onderzoek (in den brede) van klager en of het, gezien deze waarde, logisch zou zijn geweest om een citatie naar (...) op te nemen. De vraag in dit kader is feitelijk of klager een citatie kan claimen, oftewel of het niet opnemen van deze citatie als dusdanig ernstig moet worden beschouwd dat het weglaten daarvan een schending van de wetenschappelijke integriteit oplevert.

- De commissie wijst er daarbij op dat de beginselen van behoorlijke rechtspleging met zich meebrengen dat een klager het bewijs dient te leveren dat er sprake is van schending van de wetenschappelijke integriteit.

- De commissie observeert dat in het werk van klager een verband wordt gelegd tussen middel en gevolg, maar dat idee wordt niet onderbouwd met statistische analyses; er wordt geen directe kwantitatieve relatie gelegd tussen enerzijds (...) en anderzijds (...). Het verband wordt niet op wetenschappelijke wijze aangetoond op grond van gepaste grootschalige statistische analyses.

- Daarnaast claimen beklagden niet dat zij de eersten zijn die een verband hebben gelegd tussen (...) En (...) Wel claimen zij dat ze de eersten zijn die dit kwantitatief hebben aangetoond door middel van grootschalige statistische analyse.

- De commissie stelt vast dat dit door het tijdschrift is onderschreven in een reactie van het tijdschrift op een verzoek van klager om rectificatie na het verschijnen van de publicatie.

- Het tijdschrift geeft daarbij aan dat voor de door klager geconstateerde (...) "*many other potential reasons*" zijn dan de door klager in zijn werk genoemde (...), waardoor de claim van de onderzoekers volgens de redactie van het tijdschrift terecht is.

- Voorts staat vast dat beklagden van het tijdschrift een beperkte ruimte hebben gekregen voor het opnemen van citaties; het tijdschrift biedt ruimte aan ongeveer 30 citaties. De commissie merkt op dat het gebruik van citaties een selectief proces is, waarbij de eigen bevindingen zo goed mogelijk worden onderbouwd door middel van de beste en meest relevante wetenschappelijke publicaties. De commissie constateert dat in het oordeel van het tijdschrift de beklagden er door middel van de gebruikte citaties in zijn geslaagd een overtuigend argument te presenteren gebaseerd op eerder werk en dat niet kan worden geconcludeerd dat het werk van klager een "*pivotal role*" speelde bij de totstandkoming van de paper van beklagden. De redactie van het tijdschrift is dus niet van oordeel dat het werk van klager hier had moeten worden opgenomen. Uit de door klager overgelegde volledige mailcorrespondentie met het tijdschrift kan naar het oordeel van de commissie, anders dan klager stelt, niet worden geconcludeerd dat de redactie een oplossing heeft gezocht om gezichtsverlies te voorkomen.

- Daaraan doet naar het oordeel van de commissie niet af of er binnen de 30 citaties nog ruimte was voor het opnemen van een citatie naar het werk van klager. Indien door middel van de gebruikte citaties de bevindingen goed zijn onderbouwd hoeft van wetenschappers immers niet te worden verwacht dat de lijst wordt aangevuld met citaties die in beginsel niet noodzakelijk zijn.
- De commissie constateert voorts uit het door beklaagden overgelegde rapport (...) van de (...), waarin enkele honderden relevante citaties zijn opgenomen, dat ook in deze studie verwijzingen naar het werk ontbreken – waaruit afgeleid kan worden dat citatie naar dit werk in de relevante wetenschappelijke gemeenschap niet als onmisbaar wordt aangemerkt.
- De commissie kan dan ook niet concluderen dat klager heeft aangetoond dat het ontbreken van een verwijzing naar zijn werk als het weglaten van een essentiële bron en dus als een verwijfbare ommissie moet worden beschouwd. Noch de bij de klacht gevoegde steunbetuiging van (...), noch overige informatie leidt naar het oordeel van de commissie tot een andere conclusie.
- De commissie constateert in dat verband dat .... (de inhoudelijk deskundige) weliswaar concludeert dat klager in Nederland expliciet aandacht heeft gevraagd voor (.....) en met de publicatie van zijn boek de (.....) weer op de kaart zette, maar hij constateert tevens dat klager de correlatie tussen enerzijds (....) en (....) niet door middel van een (aan door beklaagden gebruikte) gelijkwaardige methodiek heeft onderbouwd. De Nijmeegse groep heeft naar zijn oordeel als eerste een significant verband gevonden. De inhoudelijk deskundige merkt op dat verwijzing voor de hand zou hebben gelegen indien men bekend was met de publicatie van klager. De commissie is van mening dat dit, gezien het voorgaande, onvoldoende is om te stellen dat het weglaten van een citatie als een schending van de wetenschappelijke integriteit moet worden beschouwd. Daar komt bij dat beklaagden tijdens de hoorzitting hebben aangegeven dat ook het idee van klager niet nieuw is, maar over een verband tussen (....) en (.....) een grote hoeveelheid "grijze" literatuur en rapporten zijn verschenen. Voorts dat zij voorafgaand aan het schrijven van hun publicatie niet of nauwelijks bekend waren met het werk in kwestie. Daarover verder onder b.

Klager wijst overigens in latere instantie naar zijn andere wetenschappelijke publicaties, inzake .... De commissie is van mening, zonder iets aan de publicatie van klager af te willen doen, dat dit te ver af staat van het specifieke onderwerp van het artikel van beklaagden om op grond daarvan te kunnen stellen dat het daarop volgende boek van klager om die reden wél had moeten worden vermeld.

Ten aanzien van b: is op zijn minst aannemelijk dat beklaagden door dit werk zijn geïnspireerd tot het doen van hun eigen onderzoek?

- klager is tot de overtuiging gekomen dat beklaagden het idee voor hun onderzoek ontlenen aan zijn boek na mailcorrespondentie met ... (medewerker van een externe organisatie) Deze mailwisseling heeft hij de commissie ter beschikking gesteld.
- De commissie heeft de stelling van klager allereerst voorgelegd aan beklagde 1.

Deze geeft aan dat van inspiratie door het werk van klager geen sprake is geweest. Hij stelt dat zijn idee al eerder was ontstaan, namelijk na het lezen van een masterscriptie waaruit hem bleek dat (...) Hem is het boek van klager daarna wel aangereikt door de medewerker van een externe instantie, maar hij stelt dit terzijde te hebben gelegd omdat het hem duidelijk was dat het niet een wetenschappelijke studie was, waarin een kwantitatieve analyse centraal stond.

- De commissie kan voorts uit de mailcorrespondentie tussen klager en de medewerker van de externe instantie niet concluderen dat beklaagde 1 door het werk van klager op het idee voor zijn eigen artikel is gekomen. Uit die correspondentie valt af te leiden dat, volgens de medewerker van de betrokken instantie, beklaagde 1 al bezig was met het onderwerp, niet dat deze tot zijn werk is gekomen nadat hem het boek van klager ter beschikking was gesteld.

- De commissie kan daarom niet vaststellen dat het werk van klager als inspiratiebron heeft gediend voor het artikel van beklaagden en dat uit dien hoofde een citatie opgenomen had moeten worden.

3. Oordeel en advies commissie

De commissie concludeert dat zij nóch heeft kunnen vaststellen dat het werk van klager als essentiële bron had moeten worden opgenomen in de citaties bij het tijdschrift, nóch heeft kunnen vaststellen dat het werk van klager als inspiratie heeft gediend bij de totstandkoming van het artikel van beklaagden. Daarom meent de commissie dat er geen sprake is van schending van de wetenschappelijke integriteit door beklaagden en adviseert dan ook de klacht ongegrond te verklaren.

4. Oordeel college van bestuur

Het college heeft het advies van de commissie overgenomen en op 4 juli 2016 besloten de klacht ongegrond te verklaren. Klager heeft zich vervolgens voor advies tot het LOWI gewend.

Het LOWI heeft op 11 januari 2017 aan betrokkenen gemeld van oordeel te zijn dat de klacht ongegrond is. Het LOWI is van oordeel dat het citeren van het werk van klager niet als essentiële bron kan worden gekwalificeerd zodat beklaagden op grond van regels van wetenschappelijke integriteit niet gehouden waren te verwijzen naar dit werk. Voorts is naar het oordeel van het LOWI niet aannemelijk geworden dat het werk van klager beklaagden ertoe heeft gebracht om onderzoek te doen; zij waren daarom niet gehouden naar dit werk te verwijzen. Het geanonimiseerde advies van het LOWI is te vinden op <http://www.lowi.nl/nl/Adviezen>.

Het college ziet in het advies van het LOWI geen aanleiding op zijn eerder genomen besluit terug te komen.